

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 15 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος, ἀναγγέλλοντες ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰ. Νοταρᾶς ἐκστρατεύει, ὡς καὶ ὅπου διετάχθη, ἐπροτρεψάμεν καὶ τὸν ἀντιστρατήγον Π. Νοταρᾶν, νὰ ἐκστρατεύσῃ καὶ αὐτὸς, καὶ νὰ τρέξῃ τὸ αὐτὸ ἐνδοξὸν στάδιον. Ὁ ἀντιστρατήγος διετάχθη ἔπειτα παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως νὰ ἐκστρατεύσῃ, καὶ δὲν ἐφάνη ἀπειθεὶς εἰς τὴν διαταγὴν. Ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι, ὅσῃ λύπην ἠσθάνθημεν, ὅτε εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν κατὰ τὴν Κόρινθον ἐμφυλίων ταραχῶν, βλέποντες δύο νέους περὶ μικρῶν πραγμάτων διαφιλονεικούντας πρὸς ἀλλήλους, καὶ γινομένους τοιαυτοτρόπως κοινῆς καὶ μεγάλης θλάβης καὶ κατασχύνης αἰτίους, ἄλλην τόσῃ καὶ περισσοτέραν χαρὰν αἰσθανόμεθα τῶρα, βλέποντες καὶ τοὺς δύο ἐκείνους νέους ἀντιφιλοτιμουμένους, καὶ συμπροθυμουμένους εἰς τὸν ἐνδοξὸν ὑπὲρ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν ἀγῶνα. Τοιαύτη ἀμιλλα εἶναι τῷ ἔντιμος, εἶναι ἐνδοξος, καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξια, καὶ ὅστις δὲν εἶναι πάντῃ ἀφιλότιμος, εἰς τὰ καλὰ πρέπει νὰ ἀμιλλᾶται.

Ὁ ἀντιστρατήγος Π. Νοταρᾶς, ἅμα λαβὼν τὴν διαταγὴν τῆς Διοικήσεως, δὲν ἀμέλησε ποσὺς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, καὶ κατὰ τὴν 16 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς κατέβη εἰς Καλαμάκι μετὰ χιλίων καὶ τριακοσίων μισθωτῶν, καὶ ἐντοπίων Κορινθίων στρατιωτῶν, καὶ εἰδικοποίησε περὶ τούτου ἐν τῷ ἅμα τὴν Διοίκησιν. Αὕτη δὲ ἐπαινοῦσα τὴν προθυμίαν τοῦ ἀντιστρατήγου, ἔπεμψεν εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὴν μετακόμισιν τῶν στρατευμάτων πλοῖα, καὶ ὁ ἀντιστρατήγος ἐπέρασε μετὰ παντὸς τοῦ στρατεύματος εἰς Ἐλευσίνα, καὶ ἐγένετο οὕτως προσθήκη σημαντικωτάτῃ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Κιουταχῆ μελετωμένην ἐκστρατείαν, ἐξ ἧς ἐλπίζονται μεγάλα καλὰ εἰς ὅλην τὴν πατρίδα. Εἶθε νὰ φιλοτιμηθῶσι καὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ, καὶ, ὑπακούοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς πασχούσης πατρίδος, νὰ θρᾶμωσι μετὰ σπουδῆς ὅπου τοὺς προσκαλοῦσι τὰ ἔργα αὐτῶν καθήκοντα!

Κατὰ πρόσκλησιν τῆς σεβαστῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, συνήχθησαν κατὰ τὴν εἰκοστὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰ ἐνταῦθα ἐνδιατρίβοντες πληρεξούσιοι, καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως. Ὁ Κύριος Σπυρίδων Τρικούπης ἔλαβεν ἐν πρώτοις τὸν λόγον ἐξ ὀνόματος τῆς Διοικήσεως, καὶ παρέστησεν ἐν συντόμῳ τὸν σκοπὸν αὐτῆς τῆς συγκαλέσεως ὑπευθύνισε τοὺς πληρεξούσιους, εἰς ποίας δεινὰς περιστάσεις ἐδιώρισαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τοὺς νῦν διοικητὰς κατὰ ποίαν ἐποχὴν ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐπροσδιώριτε τὴν συγκάλεσιν τῶν πληρεξουσίων καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καιροῦ τῆς διοικητικῆς περιόδου ὅτι οἱ διοικηταὶ δὲν ἔλαβαν ποτὲ σκοπὸν νὰ παρατείνωσι τὸν προσδιορισθέντα τῆς ἐξουσίας των καιρὸν ἀλλ' ἐπροσπάθησαν μάλιστα καὶ νὰ τὸν συντάμωσι, καθὼς τῷ ὄντι κατ' αἴτησιν αὐτῶν ἐπροσκάλεσεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως ἕνα μῆνα ταχύτερον τὴν συνέλευσιν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τρεῖς προκηρύξεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως εἰς συνάθροισιν τῶν πληρεξουσίων, ἐξέδωκε καὶ αὕτη ἡ ἰδίᾳ προτροπὴν πρὸς τοὺς ἰδίους πληρεξούσιους ὅτι μετ' ἄκρας δυσανεκτήσεως θεωρεῖ τὴν ἐπικρατοῦσαν διαφωνίαν τῶν πληρεξουσίων ὅτι, ἂν τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς ἅπλοῖ πολῖται ἐπιθυμοῦν τὴν ταχεῖαν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, ὡς διοικηταὶ, ἀνυπόμονοι νὰ ἀνακουφισθῶσιν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τούτου θάρους, καὶ ἐπ' ἐλπίδι, νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἀξιωτέρας χεῖρας οἱ χαλινοὶ τῆς διοικήσεως, τὴν ἐπιθυμοῦν ἀκόμη πολὺ περισσότερον. Ὁ Κύριος Τρικούπης, μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια διαιροῦν τοὺς πληρεξούσιους ἀνέλαβε τὸν λόγον καὶ ὁ ἴδιος Πρόεδρος. Δύο, εἶπον ἀλληλοδιαδόχως, εἶναι τὰ αἷτια, τὰ ὅποια ἀναβάλλουσι τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, ἡ νομιμότης τῶν πληρεξουσίων, καὶ ὁ τόπος τῆς συνελεύσεως καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου, ἡ περίστασις καὶ ὁ ὁρθὸς λόγος ἀπαιτοῦσι, νὰ μὴ κινήθῃ κατὰ τὸ παρὸν τοιαύτη συζήτησις ἀλλ' ἀφ' οὗ συνέλθωσιν οἱ νόμιμοι πληρεξούσιοι εἰς ἕνα τόπον ὅλοι ὁμοῦ, ὡς ἀποφασίσωσι περὶ τούτου ὅ,τι κριθῇ ἀπὸ τῆς ὁλομελείας τῶν νομίμων πληρεξουσίων. Περὶ δὲ τοῦ τόπου, εἶναι ἀνάγκη εἰς ἑνώσιν τῶν διεστῶτων νὰ εὐρεθῇ τρίτος τόπος, τόπος

ὅμως σύμφωρος εἰς τὸσον θαθείας καὶ μακρὰς σκέψεις, καὶ νὰ παραιτήσῃ τὸ ἐν μέρος τὴν Αἴγιαν, καὶ τὸ ἄλλο τὴν Ἑρμιόνην· ἐπειδὴ, ὅσον ἐπικρατεῖ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου μέρους εἰς τοὺς δύο τούτους τόπους, συνέλευσις δὲν συγκροτεῖται· ὅτι ἡ Διοίκησις σκεπτομένη, ὅτι ὁ μέσος αὗτος ὅρος εἶναι τὸ συντελεστικώτερον μέσον εἰς τὴν ἑνωσιν τῶν κατὰ τοῦτο ἀντιφερομένων πληρεξουσίων, καὶ εἰς τὴν ταχείαν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως, προβάλλει τὴν περὶ τοῦ τρίτου τόπου σκέψιν τῆς εἰς τὴν ἐπίκρισιν τῶν ἐνταῦθα πληρεξουσίων.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐρρέθησαν, καὶ τὸ πρόβλημα τοῦτο, καθὼς καὶ ἡ παράπεμψις τοῦ περὶ νομιμότητος ζητήματος εἰς τὸν καιρὸν τῆς συνελεύσεως, ἐκκρίθησαν ὁμοφώνως παρὰ πάντων τῶν πληρεξουσίων. Ἐγένετο καὶ λόγος πολὺς περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ τρίτου τόπου, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης, νὰ συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις εἰς τόπον, ὅπου ὁ πληρεξούσιος ἂν δὲν βλέπῃ τὸν καπνὸν, ὃ ἀκούῃ καὶ τὸν κρότον τῶν κανόνων τῶν κατὰ τῶν ἱερῶν τειχῶν τῶν Ἀθηνῶν πωπτόντων.

Ἐπρωβλήθησαν καὶ τόποι, καὶ ἐδιωρίσθη καὶ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἀπὸ τῶν Κυρίων Ἀ. Δεληγιάννη, Σ. Τρίκούπη, Σ. Καλογερισπούλου, Γ. Αἰνιᾶνος, Ν. Βελισσαρίου, καὶ τοῦ στρατηγοῦ Κ. Βότσαρι, διὰ νὰ διαβῇ εἰς Ἑρμιόνην, καὶ νὰ παραστήσῃ τὸ περὶ τοῦ τρίτου τόπου πρόβλημα.

Ἐν ᾧ τὸ περὶ τοῦ τρίτου τόπου πρόβλημα ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως χαρακτηρίζει τὴν εἰλικρινῆ αὐτῆς διάθεσιν εἰς τὴν ταχείαν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, καὶ εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐπαράτων τούτων διχονομιῶν, δεικνύει ἐν ταύτῳ ἀποχρόντως καὶ τὴν μετριοφροσύνην τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως διὰ τὴν πρόθυμον συγκατάθεσιν τῆς εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο, καὶ τὴν θερμὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἐνταῦθα πληρεξουσίων εἰς τὴν ἑνωσιν τῶν διεστῶτων. Ἡ φωνὴ αὕτη τῶν δύο Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν πληρεξουσίων, φωνὴ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος, ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἰσχύσει εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν εἰς Ἑρμιόνην πληρεξουσίων. Ἀλλως δὲ, ὅσον ἄξιοι τῶν ἐπαίνων τῶν φρονίμων καὶ τῆς εὐχῆς ὅλου τοῦ ἔθνους, εἶναι οἱ συγκατατιθέμενοι, τὸσον ἀξιοκατάκριτοι θέλουσι φανῇ οἱ ἰσχυρογνωμοῦντες καὶ μὴ ἐνδίδοντες.

Ἀνυπομόνως προσμένομεν τὴν ἔκδοσιν τῆς σημαντικῆς ταύτης ἀποστολῆς, καὶ τόσῳ περισσότερον ἐλπίζομεν τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς ταύτης, ὅσον εἶναι ὁμολογούμενον ὅτι ἡ βαρύτης τῆς νομιμότητος, καὶ ὁ μεγάλτερος ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων εἶναι ἐκ τοῦ μέρους, ὅθεν γίνεται τὸ πρόβλημα, καὶ ἡ ἀποστολή.

Εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα ἐγένετο ἄλλοτε λόγος, ὅτι καὶ ἡ Πορτογαλλία κατετάχθη εἰς τὰς συνταγματικὰς μοναρχίας, καὶ ἤδη ἀπῆλαυε τῶν ἀγαθῶν τοῦ νέου ἐλευθέρου πολιτεύματός της. Ἀλλὰ πόσον εἶναι ἄπερρον, ὅτι μέρος τοῦ Πορτογαλλικοῦ ἔθνους ἐδυσаре-

στήθη εἰς τὸ πολίτευμα, ἐν ᾧ ὅλον ὁμοῦ ἔπρεπε νὰ ὁμολογῇ χάριτας εἰς τὸν Ὑψίστον, ὅστις ἐνέπνευσεν ἀγαθὰ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας, καὶ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας, νὰ δώσῃ αὐτοθελήτως ὅτι ἄλλοι καὶ ἀναγκαζόμενοι δὲν θέλουσι νὰ δώσωσιν εἰς τὰ ἔθνη τῶν κατὰ τὴν κοινὴν τούτων εὐχὴν.

Οἱ δυσारेσθημένοι Πορτογάλλοι κατέφυγον εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ εὗρον ὑποδοχὴν. Πολέμιοι κηρύττονται ἐλευθέρου πολιτεύματος, καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν νὰ μὴ εὗρωσιν ὑποδοχὴν; — Δυσारेσθημένοι ἀφ' ἑαυτῶν, ἐρεθιζόμενοι καὶ παρὰ τῶν Ἰσπανῶν, ἐνωπλίσθησαν ἐναντίον τῆς ἑαυτῶν πατρίδος, καὶ εἰσέβαλον εἰς αὐτὴν ὡς ἐχθροί.

Ἡ ἐπιτροπικῶς κυδερνώσα τὴν Πορτογαλλίαν ἡγεμονίς εὐρέθη ἀναγκασμένη νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν βοήθειαν τοῦ Μεγαλειοτάτου βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν, καὶ περὶ τούτου ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Μάλτας Ἀριθ. 827 ἀπὸ 3 Ἰανουαρίου τὴν ἀκόλουθον κοινοποίησιν τοῦ βασιλέως τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, γενομένην τὴν 11 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου καὶ πρὸς τὰ δύο βουλευτήρια.

» Γεώργιος κ. τ. λ.

» Ἡ ἐπιτροπικῶς κυδερνώσα τὴν Πορτογαλλίαν ἡγεμονίς προσέδραμε πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ζητοῦσα ἐπιμόνως, δυνάμει τῆς ἑκπαλαι ὑπαρχούσης συμμαχίας καὶ φιλίας μεταξὺ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τοῦ θρόνου τῆς Πορτογαλλίας, τὴν βοήθειαν τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως τῆς Ἰσπανίας.

» Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἀνέλαβε πρό τινος καιροῦ μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας τὸ νὰ ἐμποδίσῃ μίαν τοιαύτην ἐπίθεσιν καὶ ἡ αὐλὴ τοῦ Μαδρίτου ἐβεβαίωσε κατ' ἐπανάληψιν τὴν ἀπόφασιν τῆς Καθολικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ νὰ μὴ κάμῃ οὔτε νὰ συγχωρήσῃ νὰ γενῇ ἀπὸ τῆς ἐπικρατείας του καμμία ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Πορτογαλλίας.

» Ἀλλ' ἤδη μετὰ μεγάλης λύπης μαυθάνει ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὅτι, καὶ τοσούτων βεβαιώσεων γενομένων, προωργανίσθησαν εἰς Ἰσπανίαν ἐχθρικά ἐπιδρομαὶ κατὰ τῆς Πορτογαλλίας καὶ ἐνεργήθησαν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν Ἰσπανικῶν ἀρχῶν ἀπὸ Πορτογαλλικῶν συνταγμάτων, τὰ ὅποια λειποτακτήσαντα προσέφυγον εἰς Ἰσπανίαν, καὶ ἡ Ἰσπανικὴ κυδέρνησις ὑπεσχέθη ἐπισήμως κατ' ἐπανάληψιν νὰ τὰ ἀφοπλίσῃ, καὶ διασκορπίσῃ.

» Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης μεταχειρίζεται πᾶν μέσον εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν Ἰσπανικὴν κυδέρνησιν, νὰ ἐννοήσῃ τὰ ἐπικίνδυνα ἐπακόλουθα τῇ φανερᾷ ταύτης συνενοχῇ.

» Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, κοινοποιῶσα ταῦτα εἰς τὴν σύγκλητον, εἶναι ἐντελῶς πεπεισμένη, ὅτι αὕτη θέλει χορηγήσῃ εἰς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὴν εἰ-

λακρινή αὐτῆς συνδρομήν, καὶ θέλει τὴν ὑποστηρίξει εἰς τὸ νὰ διατηρήσῃ τὴν πίστιν τῶν συνθηκῶν, καὶ νὰ ἀσφαλίσῃ ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπηρεϊῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἀνεξορτησίαν τοῦ βασιλείου τῆς Πορτογαλλίας, τοῦ ἀνέκαθεν συμμάχου τῆς Μεγάλης Βρετανίας.»

Ἡ κοινοποίησις πρὸς τὸ κοινοβουλευτήριον ἦτον καθ' ὅλα ὁμοία πρὸς αὐτήν.

Ἡν ἰβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐξέθεσεν ὁ λόρδος Βαθούρ-στεις εἰς τὴν σύγκλητον τοὺς λόγους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθελοκλύτο ἡ κοινοποίησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, καὶ εἶπεν, ὅτι ἡ Ἰσπανικὴ κυδέρνησις ὑπέσχετο τὸ πᾶν, καὶ δὲν ἔκαμε τίποτε· ὅτι ἡ Γαλλία ἔδειξεν ἀδυστάκτως τὴν δυσασέτησίν της μετακαλοῦσα τὸν πρῶτον της ἀπὸ τοῦ Μαδρίτου, καὶ ὁ Κύριος Λάμπης, ὁ Βρετανικὸς πρέσβυς, εἶπεν ἀπειλητικῶς ὅτι θέλει ζητήσῃ τὰ διαβατήριά του, ἐὰν δὲν ἐδίδετο ἱκανοποιήσις εἰς τὴν Πορτογαλίαν· καὶ ὅτι εἰς τὴν Ἑστραμαδοῦσαν αὐτὸς ὁ κυδερνήτης τῆς ἐπαρχίας ἐδιώρισε νὰ προμηθευθῇ πυροβολικὴ εἰς τοὺς λειποτάκτας Πορτογάλλους· ὥστε ἡ εἰσβολὴ ἐκ μέρους τῆς Ἰσπανίας ἦτον φανερά. Δὲν εἶναι ἄγνωστον, εἶπεν, ὅτι ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν μία φατρία, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς φαυλὴν ἀπείθειαν πρὸς τὴν κυδέρνησιν, καὶ μετὰ τῆς ὁποίας ἦτον ἀδύνατον νὰ γενῇ οὔτε συμβιβασμὸς οὔτε συνθήκη· ἦτον ὅμως ἐλπίς μετὰ λόγου, ὅτι τοῦ μέρους τούτου ἡ ἀντίστασις δὲν ἤθελε διαρκέσει ἐπὶ πολὺ, ὅταν ἤθελεν ἰδεῖ, ὅτι ἡ κυδέρνησις ἔκαμε τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸ πολεμήσῃ μετὰ σταθερότητος καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἤρχετο εἰς βοήθειαν τοῦ ἀρχαίου συμμάχου της.

Ἐκ τῆς αὐτῆς, καὶ ἐκ διαφόρων ἄλλων Ἐφημερίδων βλέπομεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπεφάσισε νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Πορτογαλίαν, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ πολιτικὸν αὐτῆς σύνταγμα. Μέρος τῆς φρουρᾶς τῆς Γιβραλτέρας μετεκομίσθη εἰς Λισαβῶνα. Ἐξ χιλιάδες ἰσπικῶν, καὶ πεζικοῦ Ἀγγλικοῦ στρατεύματος ἐπεβιβάσθησαν εἰς ἑξ Ἀγγλικά διγράμματα πλοῖα, καὶ εἰς ἄλλα φορτηγὰ, διωρισμένοι εἰς Πορτογαλίαν, καὶ ἄλλαι τέσσαρες χιλιάδες ἐμελλον νὰ πεμφθῶσι κατόπιν. Ἀρχηγὸς τῶν στρατευμάτων τούτων ἐδιωρίσθη ὁ στρατηγὸς Κλίντον.

Λέγεται ὅτι τὰ εἰσβαλόντα εἰς τὴν Πορτογαλίαν ἀνταρτικὰ τάγματα, μὴ εὐρόντα τὴν ἀπαιτουμένην ἀντίστασιν, ἐπροχώρησαν ἱκανῶς, ἐκυρίευσαν διαφόρους πόλεις, καὶ ἐσχάτως εἰσῆλθον καὶ εἰς Πόρτον.

Πολλοὶ ὑποπτεύουσιν, ὅτι τὰ κινήματα ταῦτα εἶναι ἐπιρροία γενικωτέρου πολέμου· καὶ, καθ' ὅσον δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ ὑπουργοῦ Κυρίου Κανίγγη εἰς τὸ κοινοβουλευτήριον τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὑπόψια αὕτη δὲν εἶναι χωρὶς λόγου.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἐκ Νεαπόλεως.

Τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα θέλουσιν ἀναχωρήσει ἀποφασιστικῶς ἐκ τοῦ βασιλείου τῶν Δύο Σικελιῶν

πρὸ τοῦ τέλους τῆς πρώτης ἑξαμηνίας τοῦ 1827 ἔτους. Ὁ βασιλεὺς ἐπιστήμως ἐφάνερωσεν ὅτι μακροτέρα διαμονὴ τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας του ἤθελεν εἶσθαι ἐναντί·α εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωκε λόγον, καὶ ἤθελε φέρεi εἰς κινδυνώδη στάσιν μεγάλας συμμαχίας. (Ἐκ Γαλλικῶν ἐφημερίδων ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου.)

Ἡ Ἰσπανία καὶ Ἡ Πορτογαλία.

(Ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Sun).

«Ἄν ἡ τωρινὴ πολιτικὴ κρίσις τῆς Πορτογαλλίας ἦναι σπουδαῖον ἀντικείμενον εἰς τὸν περιέργου παρατηρητὴν τῶν προόδων τῶν ἐθνῶν, κατ' ἐξαίρεσιν πρέπει νὰ ἦναι σπουδαιότερον εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἀγγλίας. Ἐκτὸς τῆς γενικῆς ἡμῶν συμπαιθείας πρὸς ὅλα τὰ ἔθνη, ὅσα ζητοῦν νὰ στερεώσωσι κανονικὸν σύστημα ἐλευθερίας, καὶ ἐκτὸς τῆς μερικωτέρας δεσμῆς κλίσεως, τὴν ὁποίαν χρεωστοῦμεν νὰ τρέφωμεν πρὸς τόπον πρὸ τοσούτων χρόνων ἠνωμένον πρὸς τὸν ἡμέτερον διὰ φιλικῶν καὶ συμμαχικῶν δεσμῶν, φέρεi μάλιστα εἰδικὸν τι συμφέρον ἡ ἀντίθεσις (contrasto) τῶν συστημάτων δύο ἀμέτῳς γειτονικῶν ἐπικρατειῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἡ μὲν παρεδέχθη εἰς ἀνώτατον βαθμὸν τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἡμετέρων συμβουλῶν καὶ τοῦ ἡμετέρου παραδείγματος, ἡ δὲ καθυπεβλήθη οὐσιωδῶς εἰς ἐπιρροὴν ἀντίζηλον. Τόσον δὲ πλέον εἶναι ἀξιοπαρατήρητος ἡ ἀντίθεσις αὕτη, καθ' ὅσον πρὸ ὀλίγου ὑπῆρχε στενὴ καὶ εὐδιάκριτος ὁμοιότης τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν πολιτικῶν συστημάτων τῶν δύο ἐπικρατειῶν.

Ὁ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος ληθαργικὸς ὕπνος τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Πορτογαλλίας, συγκρινόμενος πρὸς τὰς συγχρόνους προόδους ὅλων τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν, ἦτον ἀληθὴς ὀπισθοδρόμησις. Οὐδὲ αὕτη τῆς Γαλλίας ἡ πολιτικὴ μεταβολή, ἣτις βιαίως συνερέθισε πολλότατα ἄλλα μέρη, ἔκαμε τὸ παραμικρὸν ἐπαισθητὸν ἀποτέλεσμα πρὸς τὰς δικικῆσεις καὶ τοὺς κατοίκους τῆς χερσονήσου, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσβολῆς τῶν Γάλλων, καὶ αἱ πρῶται καὶ οἱ δεύτεροι εὐρίσκοντο εἰς τὴν αὐτὴν τῆς χαυνότητος καὶ τῆς ἀδυναμίας κατάστασιν. Μόλις τὰ δύο ἔθνη ἐβιάσθησαν ἀπὸ τῶν περιστάσεων τῆς εἰσβολῆς καὶ ἀπὸ τῶν καταδυναστεϊῶν τῶν εἰσβαλόντων στρατευμάτων νὰ ἐξυπνήτῳσιν ἐκ τῆς ἀπαθείας των, καὶ εὐθὺς παρετηρήθη διαφορὰ τις μεταξὺ τῶν κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἐπιχειρημάτων των. Τὰ τῆς Ἰσπανίας ἦσαν πλέον ἀνεξάρτητα, ἀλλ' ἦσαν τόσον κακῶς διοργανισμένα, καὶ διευθύνοντο τόσον κακῶς, ὥστε ἡ ὑποδούλωσις της καὶ ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν ἀρχαίαν της ποταπότητα ἤθελεν εἶσθαι τὸ μόνον τέλος τοῦ πολέμου, ἂν ἔμενεν παντελῶς ἀνυποστήρικτος ἀπὸ τοῦ συμμάχου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διεύθυνσιν ἡ Ἰσπανία δυστροποῦσα ἀντεστάθη, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἐκδουλεύσεις ποτὲ δὲν ἔδειξε τὴν ἀνηκουστικὴν εὐγνωμοσύνην. Ἡ Πορτογαλία γνωρίζουσα κα-

λήτερα τὴν ἰδίαν τῆς ἀδυναμίας, καὶ μετὰ περισσοτέ-
ρης φρονήσεως ἐμπιστεύουσα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀφέ-
λοκλήρως εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ συμμάχου τῆς,
καὶ ἐφάνη πλέον εὐάγωγος. Τὰ ἐπιχειρήματά της διὰ
τοῦτο ἔγιναν τακτικώτερα, καὶ τὸ στρατιωτικόν της
σύστημα ἀνεκαινίσθη ὅλως διόλου ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ,
ὁποῖος, καθὼς βασίμως ἐλπίζομεν, εἶναι ἤδη ἔτοι-
μος νὰ προσφέρει ἐκ νέου εἰς τὴν Πορτογαλίαν τὰς
μαντικές του ἐκδουλεύσεις· ὁποῖον δὲ μέρος καὶ ἂν
ἔαδεν ἡ Πορτογαλία εἰς τὸ μέγα ἐπιχείρημα τῆς
ἐλευθερώσεως τῆς χερσονήσου, συγκρινόμενον πρὸς τὸ
τῆς Ἀγγλίας, ἦτον πολὺ ἀνώτερον παρὰ τὸ μέρος τῆς
Ἰσπανίας. Βλέπομεν ὅτι ἡ διαφορὰ ἀρχεται ἀπὸ τῆς
κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον συναφείας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν·
ἀπὸ τῆς αὐτῆς περιστάσεως θέλομεν εὐρεῖ πραγματικῶς
ἐξαργύρισμα διάφορα ἐπακόλουθα, καὶ αὐτὴν, ὡς ἐλπί-
ζομεν, τὴν τελικὴν ἐκδοσιν. Ἡ Ἰσπανία εὐθὺς μετὰ
τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης ἔσπευσε νὰ παραιτήσῃ τὴν
συνάφειαν ταύτην, καὶ τῇ ἀληθείᾳ πολὺ ταχύτερα,
παρ' ὅσον ἀπαιτοῦσεν ἡ τιμὴ τῆς, ἀπεσπᾶσθαι ἐκ τῆς
Ἀγγλίας, πρὸς τὴν ὁποίαν ἦτον ὄχι ὀλίγον ὑποχρεω-
μένη· ἀλλὰ πολὺ πικρὰ ἐπακόλουθα διεδέχθησαν τὸν
ἀποχωρισμὸν τῆς.

(Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.)

Συνέχεια τῆς εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. διακοπείσης
διατριβῆς.

Ἐν τοσούτῳ σπινθὴρ φλόγος διχονοίας ὑποθαλπόμενος ἐφάνη
παρ' ἐλπίδα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως. Ὁ γενικὸς
ἀρχηγὸς τῶν Πελοποννησίων, Κύριος Θεόδωρος Κολοκο-
τρώνης, ἀφ' οὗ διέτριψεν ὅλον τὸ καλοκαῖρι περιφερόμενος
εἰς τὰ καφενεῖα τοῦ Ναυπλίου, ἐν ᾧ ὁ Ἰμωραῆμης πε-
ριήρχετο καίων, ἀνδραποδίζων, καὶ λεηλατῶν τὴν Πελο-
πόννησον, ἐπαρρήσιασεν ἀναφορὰν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς
Συνελεύσεως (*) προβάλλων τὴν Ἑρμιόνην ὡς τόπον ἀρ-
μόδιον διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀναβληθεισῶν ἐργασιῶν
τῆς τρίτης τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς Συνελεύσεως· πρᾶγμα
πολλὰ ἀπέχον τῶν καθηκόντων του, καὶ προσχεδιασμένον
μὲ ἄλλον σκοπὸν βαθύτερον· ἢ ἐκζητῆσαι ὅμως τοῦ μεγά-
λου ἠφαίστου προδισκευάζετο ἀλλαχού. Ὁ λαὸς τῆς
Ἰδρας, ἔξαφνα παρρησιάζεται γέμων θορύβων καὶ τα-
ραχῶν, ἐπιφέρων ἄλλοτε ἄλλας αἰτίας καὶ πολύτρο-
πα ζητήματα πότε ἀπὸ τοὺς προκρίτους, καὶ πότε
ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐν τοσούτῳ ὁ Κολοκοτρώνης, ἐν ᾧ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς
Συνελεύσεως μετέβη εἰς Αἴγινα, καὶ συνεκάλεσεν ἐ-
κεῖ τοὺς πληρεξουσίους διὰ τρίτης προκηρύξεως, αὐτὸς
παραλαβὼν καὶ ὀλίγους τινὰς δμόφρονάς του πληρεξου-
σίους, μετέβη εἰς Ἑρμιόνην, ὅπου συνενωθέντες μετὰ
τινῶν ἀπεστάλμενων τῶν δύο νήσων Ἰδρας καὶ Σπε-

τζῶν, καὶ συνθεθέντες μὲ μυστικὰς συνθήκας, ὥστε
οἱ μὲν νὰ δυναστεύωσι κατὰ ξηρὰν, οἱ δὲ νὰ δεσποζώ-
σι κατὰ θάλασσαν, ἀπεφάσισαν ὀλίγοι πληρεξούσιοι,
καὶ ὀλιγώτατοι ἀπλοῖ πολῖται, οἱ ὁποῖοι ἦτον ἀπε-
σταλμένοι τῶν δύο νήσων, νὰ οἰκιστοποιηθῶσι δεσποτι-
κῶς τοῦ ἔθνους ὅλου τὰ δικαιώματα. Ὅθεν ἀφ' οὗ ἔ-
γραψαν μπουγιουρουλτιὰ (**), διὰ νὰ συναχθῶσιν οἱ ῥα-
γιαῖδες, ἔγραψαν καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύ-
σεως (***) νὰ μεταβῇ εἰς Ἑρμιόνην, τόπον ἀρ-
μοδιώτατον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προμελετημένων τῶν
σκοπῶν· ἐπειδὴ ἡ θέλει ὑπαγορεύσει ἢ μάχαιρα τί
πρέπει νὰ φρονῇ καὶ νὰ λέγῃ ὁ πληρεξούσιος, ἢ θέ-
λει γένῃ τόση συρροὴ στρατευμάτων, ὥστε ἀντὶ τόπου
ἐθνικῆς Συνελεύσεως νὰ γένῃ κέντρον στρατοπέδων ἐκ
διαμαχομένων φατριῶν, ὥστε τὸ τέλος τῶν πρακτι-
κῶν θὰ εἶναι, καθὼς καὶ εἰς τὸ Ἄστρος, ἐμφύλιος πόλεμος.

Ἀνεκαλύφθη τέλος πάντων, καὶ τὸ προσωπεῖον τῶν
θορύβων τοῦ λαοῦ τῆς Ἰδρας μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν
παρέλευσιν. Οἱ φιλόνομοι Ἰδραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐμεταχει-
ρίσθησαν τὴν δύναμιν τῶν πάντοτε καθὼς εἰς καταστρο-
φὴν τῶν ἐχθρῶν, οὕτως καὶ εἰς ὑπεράσπισιν τῆς Διοι-
κήσεως, καταπατοῦσι τὸ ἱερὸν καὶ ἀπαράδιαιτον δι-
καίωμα τοῦ ἔθνους, τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως,
καὶ ἀποβάλλουσι τοὺς νομίμους πληρεξουσίους τῶν, κα-
θὼς καὶ οἱ συναδελφοὶ τῶν Σπετζιωτῶν οἱ πάντοτε σύμ-
μαχοι μὲ τοὺς Ἰδραῖους εἰς τῶν νόμων τὴν ὑπερά-
σπισιν. Ἐπειτα μεταβαίνουν οἱ ἐκλεχθέντες εἰς Ἑρ-
μιόνην, ὅπου εἰσέτι εὐρίσκονται. Ἐν τοσούτῳ ἀπέστει-
λαν εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ ῥύμας τῶν πόλεων, ἀνοῖξαν
πλατεῖαν ὁδὸν, καὶ φυλάττοντες τὸ « τὸν ἐρχόμενον
πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω » δέχονται τὸν τυχόντα εἴ-
τε εἶναι πληρεξούσιος, εἴτε ὄχι, καὶ βλέπεις ἐκεῖ,
ἄλλον ἔχοντα κληρονομικὴν πληρεξουσιότητα, καὶ ἄλ-
λον ἐπιτροπικὴν ἄλλος εἶναι ἀποδεβλημμένος ὡς πα-
ράνομος εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἄλλος
ἔχει πόλεμον ἀνοικτὸν ἀκόμη εἰς τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ
πάρῃ ὑπογραφὰς· οἱ πλείονες δὲ τῶν πρωταγωνιστῶν
τοῦ ὀλεθρίου τούτου δράματος, ἔβαλαν εἰς πρᾶξιν τοῦ
Ἀλκιδιδάδου τὴν συμβουλὴν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὸν
Περικλέα, ὅτε ἐβουλευέτο νὰ δώσῃ λόγον εἰς τῶν
Ἀθηναίων τὴν συνέλευσιν.

Ἰδοὺ συνοπτικῶς καὶ ἀληθῶς ἐκτεθειμένη ἡ περὶ τῆς
Συνελεύσεως ἐπικρατοῦσα διαφωνία, τῆς ὁποίας εὐκο-
λα ὁ ἀπαθὴς ἀναγνώστης γνωρίζει τοὺς αἰτίους καὶ
τοὺς σκοποὺς, καὶ εὐκολα ἡμπορεῖ νὰ μαντεύσῃ τὰ
ἀποτελέσματα. [Τὰ λοιπὰ ἀκολουθῶς.]

(**) Αἱ προσκλήσεις τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν πληρεξου-
σίων ὁμοιάζουν τῶντι μπουγιουρουλτιᾷ, καθὼς θέλει φανῇ,
ὅταν ἐκδοθῶσι.

(***) Καὶ τοῦτο τὸ ἔγγραφον θέλει φανῇ.

(*) Ὅλα τὰ ἔγγραφα θέλουν ἐκδοθῇ ἐπομένως.